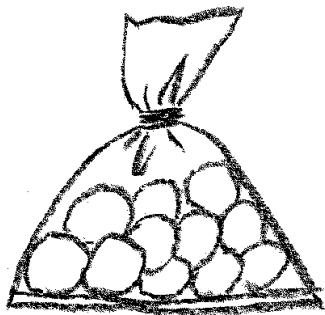

ดวงจันทร์

กลางดวงใจ

๖

บนบ่วงของคุณยาย

ทุกครั้ง...ที่คุณยายรับประทานอาหารเช้า
และกลางวันเสร็จ พี่อาร์พันซ์จะพาคุณยายลุก
จากโต๊ะอาหารมานั่งพักที่เก้าอี้นุ่มเหมือนเดิม
นั่งพักสักครู่หนึ่ง ก็พาคุณยายไปเปลี่ยน
อิริยาบถ เดินย่อยอาหารบริเวณรอบๆ กุฏิ

อาหารของคุณยายทุกจานมีช้อนกลาง
เสมอ เพราะเวลาที่มีอาหารเหลือ ก็สามารถ
ตักแบ่งใส่ถุงแจกใครๆ ได้อย่างสบายใจ ขำพเจ้า

รับหน้าที่เก็บตลาดอาหารของคุณยาย เก็บ
อาหารที่เหลือ และที่คุณยายไม่ได้ทาน ใส่ถุง
เพื่อแบ่งให้กับแม่บ้าน ที่มาทำความสะอาด
บริเวณรอบนอกกุฏิ ให้กับคนทำสวน ให้กับยาม

พอแบ่งแยกอาหารเสร็จแล้ว ข้าพเจ้า
ก็จะนำไปให้แม่บ้าน คนสวน ขณะที่ข้าพเจ้า
หิ้วถุงอาหารกำลังจะเดินออกนอกกุฏิ คุณยาย
ท่านก็ถามว่า

“โอ้หลานน้อย..เราจะไปไหนวะ”

ข้าพเจ้าก็กราบเรียนท่านว่า หนูจะเอา
อาหารไปให้แม่บ้าน...กับคนทำสวนค่ะ

คุณยายท่านยิ้ม แล้วท่านก็พูดว่า “เออ

..ดีแล้วไอ้หลานน้อย เอาไปให้เขานะ เขา
จะได้ช่วยเราทำงาน บอกเขานะว่ายายให้”

พอเวลาแดดร้อนลมตกดีแล้ว พี่อารีพันธุ์
จะพาคุณยายนั่งรถไปชมสถานที่ต่างๆ ภายใน
วัด ขณะเดียวกันก็จะให้ข้าพเจ้าเตรียมขนมที่
เก็บจากถาดอาหารของคุณยายทั้งมือเช้า และ
มือเพล และหาขนมไปเพิ่มอีกนิดหน่อยติดรถ
ไปด้วย

ขณะนั้นพี่อารีพันธุ์ทำหน้าที่ขับรถให้กับ
คุณยาย ข้าพเจ้านั่งถือถุงขนมอยู่เบาะหลัง
ของรถ

พอรถมาถึงป้อมยามหน้ากุฏิคุณยาย พี่

อารีพันธุ์จอตรถ หน้าต่างรถด้านที่คุณยายนั่งก็
เปิดออก ข้าพเจ้ายื่นถุงขนมให้พี่อารีพันธุ์ พี่
อารีพันธุ์ส่งขนมถุงนั้นให้ที่มือของคุณยาย

คุณยายท่านยื่นถุงขนมให้กับยาม แล้ว
ท่าน ก็พูดว่า **“ทานขนมยายนะ”**

ยามลงไปนั่งคุกเข่ารับขนมจากมือของ
คุณยาย พนมมือไหว้คุณยายด้วยความปลื้มปิติ

รถเล่นซ้าๆ มาเรื่อยๆ จนกระทั่งมาถึง
ป้อมยามอีกป้อมหนึ่ง รถก็จอด หน้าต่างรถ
ด้านที่คุณยายนั่งก็เปิดออกอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้า
ยื่นถุงขนมให้พี่อารีพันธุ์ พี่เขาก็กินขนมถุงนั้น
ให้คุณยาย

คุณยายยื่นถุงขนมให้กับยามแล้วท่านก็พูดว่า **“ทานขนมยายนะ”** ยามกอดถุงขนมไว้แน่น แล้วก็พนมมือไหว้คุณยายด้วยความเคารพและปีติใจอีกเช่นกัน

บางครั้งเจอคนงานเก่าๆ แก่ๆ ที่ช่วยงานวัดมานาน คุณยายก็จะแจกขนมให้เขาไป เจอคนรู้จักคนคุ้นเคยท่านก็แจกไปเรื่อยๆ

จนกระทั่งพี่อารีพันธุ์เห็นว่าเป็นเวลาพอสมควรแล้ว จึงได้นำคุณยายกลับที่พัก รถแล่นกลับมาที่เส้นทางเดิม พอมาถึงป้อมยามหน้ากุฏิคุณยาย มียามคนใหม่มาแทนยามคนเก่า เพราะได้เวลาเปลี่ยนผลัดแล้ว พอยามวิ่งมาเปิดประตูรั้วให้รถเข้าไป

คุณยายท่านถามพี่อารีพันธุ์ว่า “อารี-พันธุ์ เรามีขนมให้เขาไหม”

พี่อารีพันธุ์หันหน้ามาทางข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็บอกพี่เขาไปว่า “ขนมหมดแล้วค่ะ”

พี่อารีพันธุ์ก็หันกลับไปกราบเรียนคุณยายว่า “ขนมหมดแล้วค่ะยาย”

คุณยายพนมมือขึ้นแล้วท่านพูดกับยามคนนั้นว่า “ขอให้คุณได้บุญกับยายเยอะๆ นะ”

ยามลงไปนั่งคุกเข่าอยู่ด้านข้างประตูรถของคุณยาย ยกมือพนมก้มศีรษะลงต่ำ ไหว้คุณยายด้วยความเคารพยิ่ง

ขนมของคุณยายที่ให้กับยามคนนี้ช่าง
แปลกกว่าคนอื่นๆ เพราะเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น
แต่มีคุณค่ามากที่สุด

ขนมของคุณยายไม่มีวันหมด